

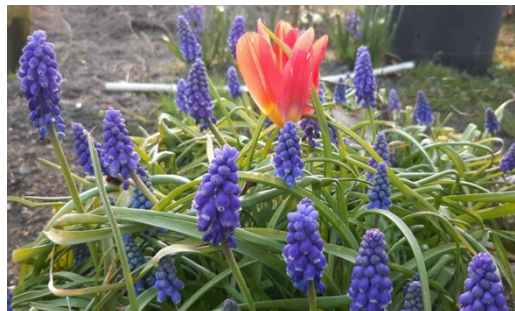


Van het bestuur

17 april 2021

Een beetje trots

De komende week ontvangen alle leden het door het bestuur opgestelde *Algemene Jaarverslag* en het door de Kascommissie goedgekeurde *Financiële Jaarverslag* over het jaar 2020. Tevens ontvangen alle leden het verslag van de *Algemene Ledenvergadering* van 5 februari 2020 (met dank aan Fieke den Hollander voor haar notulen die de basis vormden voor dit verslag). In de bijbehorende mail of brief wordt de procedure van bespreking en behandeling uiteengezet. Om een tipje van de sluier op te lichten: wij zijn als bestuur in ons eerste jaar best een beetje trots geworden op onze bloeiende vereniging, met zoveel betrokken en actieve vrijwilligers. Laat van je horen.



Een kandidaat – hoera

Op eerdere mededelingen dat het bestuur zoekt naar aanvullende bestuursleden is positief gereageerd door Blandine de Kreuk-Fokker. Zij is al geruime tijd lid van de vereniging en maakte onder het vorige bestuur deel uit van de toenmalige Commissie voor het Behoud van Eigen Oogst. Het bestuur zal haar graag voor formele benoeming voordragen en hoopt dat we in het najaar weer in enige vorm een ledenvergadering kunnen houden waarin haar benoeming kan worden bekrachtigd. Tussentijds verleent Blandine hand- en spandiensten aan het bestuurswerk.

Dank je wel Kirsten

Het bestuur heeft aftredend redacteur Kirsten Vonk met een bos bloemen hartelijk bedankt voor haar jarenlange werkzaamheid als samensteller van de nieuwsbrief. De nieuwsbrief is dankzij Kirsten uitgegroeid tot het communicatieve hart van Eigen Oogst. Een mooie mengeling van zakelijke mededelingen, leuke weetjes en praktische tips. Kirsten zal voortaan op een andere manier bijdragen aan de nieuwsbrief zoals je kunt lezen in dit eerste exemplaar, dat is samengesteld door de voorlopige opvolger Ger Tielen, lid van het bestuur.



Van de tuincommissie

Tuinschouw op 1 mei

De eerste maanden van het nieuwe tuinseizoen zitten er alweer op met afwisselend mooi weer, regen en sneeuw. Er is al veel werk verzet. Plastic tunnels zijn geplaatst ter bescherming van de jonge aanplant of voor een snellere kiem. Na deze maanden is het ook weer tijd voor onze eerste tuinschouw, die gepland is op 1 mei. De tuinschouw is gericht op het mooi en leefbaar houden van de tuin. Voor wie meer wil weten over de tuinschouw voegen we de schouwregels nog een keer toe als afzonderlijk document. Aandachtspunten zijn onder meer: Is er voldoende gedaan op de tuin? Is er aandacht voor de tussenliggende paden? Staan de kisten hoog genoeg in verband met de ratten, zijn de heggen vrij van obstakels? Stenen voor eventuele ophoging van de kisten vind je overigens naast de Windhoos en achter het plantenasiel. Volgende schouwen zijn op 3 juli, 4 september en 6 november.



Klussen en klessebessen

Noteer alvast in je agenda

Het volgende klusweekend. EN NEEM JE SCHOP MEE!

Vrijdag 23 april 14 - 16 uur
 Zaterdag 24 april 11 - 13 uur
 Zondag 25 april 12 - 14 uur.

Klussen zijn dit keer met name het afmaken van het onderhoud van de tuinpaden en het egaliseren van de hoofdpaden naar de Windhoos en het schoonmaken van de stoelen naast de Windhoos.



Het is prettig als we een beetje weten op hoeveel mensen we kunnen rekenen, maar natuurlijk is spontaan meedoen op één van deze dagen ook fijn. In mei willen we buiten de hekken aan de slag ter bestrijding van de ratten en in juni worden de heggen geknipt.

Het eerste klusweekend van maart was goed bezet. Tussen de buien door is er hard gewerkt aan het afsteken van de hoofdpaden (zie de foto) en het schoonmaken van de keukenkastjes. Bovenal was het erg gezellig tijdens de pauzes met koffie en zelfgemaakt appelgebak. Nieuwe en oude leden leerden elkaar kennen.

De tuincommissie wenst je alvast veel plezier,

Bes van Pinxteren
 Caroline van der Hoeven
 Monique Buiting



Tuintips

Akkerkers Door Fieke den Hollander (tuin 24a en 23b)

Akkerkers (*Rorippa sylvestris*), of toch Moeraskers (*Rorippa sylvestris*)? Dacht ik toch alweer jonge afrikaantjes (tagetes) in mijn tuin te zien opkomen: de geveerde blaadjes, net geen rozetvorming. Ik blij! Maar nee, het lijkt toch weer akkerkers. Het eerste jaar lekker laten staan: klein plantje, vrolijke bloemen op steel. Zie foto's hieronder. Maar het woekerde behoorlijk.



Het zat tussen de tegels en kroop ver mijn tuintje in. Vorig jaar maar begonnen met weghalen: wat een netwerk van fijne, maar sterke worteltjes als draadjes! Deze winter er eens wat over op internet gezocht want - wie weet - is het wel een nuttig plantje. Ik las dat er veel rorippa-soorten zijn en misschien is het geen ook akkerkers, maar moeraskers: de plantjes lijken erg op elkaar, alleen zitten de bloemtrosjes van de moeraskers wat dichtter op elkaar en zijn daarvan de bladuiteinden stomp. Een andere site zegt dat de plant giftig is voor (melk-) vee. Ik waag mij er niet aan, maar zal een enkel plantje laten staan voor de prachtige, gele bloemetjes. Het zal vast goed voor de grond zijn en voor insecten. Beide soorten komen van oorsprong voor langs rivieren en komen nu algemeen voor op verstoorde grond (dat klopt: ik zit er te veel in te rommelen) en tussen straatstenen. De plantjes worden verspreid via water, rivierzand en machines (de mens dus). Een interessante website: <https://www.wildebloemen.info/pages%20bloemen/A/akkerkers.php>

Tuinstiten Door Kirsten Vonk

Met veel plezier struin ik langs de tuinen om te kijken hoe anderen het doen. Op zoek naar ideeën en genieten van al het moois dat er nu al bloeit. Zoals blauwe druifjes, tulpen en koningskronen.

Iedereen heeft z'n eigen tuinstijl; recht, speels, functioneel, organisch. De ene tuin is helemaal strak zwart terwijl het in andere tuinen al helemaal groen is. Ik kom van alles tegen en geniet van de diversiteit. Tijdens mijn laatste rondgang kwam ik onderstaande tuinen tegen. Zo te zien is er een plan. En daar ben ik soms jaloers op. Ik ben namelijk heel goed in 'zomaar wat doen'. Maar misschien is dat ook een soort plan...



Het is maar wat je gewend bent Door Sandrien Lammers

Precies. Zo gaat het. Of natuurlijk precies anders om. Als je later groot bent, eet je dan juist wel of niet wat er vroeger op tafel stond? Mijn vader heeft lang in Indonesië gewoond. Dus kookte hij met Knoflook, Uien, Trassi, Sereh, en Ketjap. Ik weet nog hoe verbaasd ik was, dat ik wel eens bij vriendinnetjes een keukenplank zag met alleen zo' n metalen busje peper, zout en heel misschien nog nootmuskaat poeder of knoflookpoeder.... Hoe kan je daar mee koken?

Ik ben dol op verse Knoflook, Uien, Citroen, Citroengras. Maar ook op Nootmuskaat. Heerlijk in de kaasfondue, op groenten, in een eiersalade. Wel eens Nootmuskaat op het schuim van je Caffee Latte gestrooid? Mijn moeder is iemand met groene vingers die het liefst in de tuin werkt. Ze gooit geen planten weg. Zelfs armetierig mogen ze nog blijven. Maar een bloem opeten? Dat kan en wil ze eigenlijk niet. Uit liefde voor de bloemen. Zo grappig. Ik heb de liefde voor de natuur en wilde kruiden en bloemen van haar. Maar ik vind het geen punt bloemen op te eten. Een bloemetje op de salade, of op je boter.

Maar Hylkia, mijn tuinbuurvrouw, bood mij eens een verse Passiebloem aan... Toen moest ik even slikken. Hij was zo groot en zo mooi. Kon dat wel? Ik vond het echt een beetje spannend. We haptten erin alsof we aan de viskraam stonden. Het kraakte in de mond. En eerlijk waar, het was heerlijk. Mensen die ik dit vertel kijken me wat meewarig aan. Wat vind jij heel gewoon om te eten, omdat je dat van kinds af aan al leerde? Wat is jou *te wild*?

Is het wat de boer niet kent, dat eet ie niet? In Frankrijk is de kruidenkunst, zeker in bepaalde gebieden, nog springlevend. Het maakt natuurlijk wel uit, waar de plant vandaag komt, waar hij staat en hoe de grond gevoed wordt... Uit het tuincentrum wil ik eigenlijk niks meer. En eten zal ik het nooit. Liever geen bloemen, planten, kruiden. Geen Bieslook, Salie, of Verveine. Geen Roos. Er wordt zoveel gif gebruikt. Dat vond ik vroeger misschien nog normaal, maar nu niet meer. Ik koop ook liever geen bloemen in de bloemenwinkel. Plukken in het wild is zoveel leuker.



Langs onze wegen, velden en bossen wordt helaas ook wel gif gebruikt. En dan zijn er uitlaatgassen, en strooizout of



hondenpoep. Niets leukers dus dan eten uit je eigen tuin (gifvrij slakkenkorrelvrij?). En natuurlijk uit je moestuin. Maar naast alles wat we zelf zaaien en planten, zijn er ook veel wilde bloemen en planten eetbaar. Ze komen vaak zo de tuin inwaaien, en wij blijven ze er maar uittrekken (zie het schrijven van Fieke in deze nieuwsbrief). En het is waar: Onkruid bestaat niet. Dat is weer onze visie. Mogen jouw paden groen zijn, of moeten ze zwart zijn. Mag een Klaproos blijven staan of niet? Mag er gras tussen je tegels? Is de Brandnetel welkom?

Wat denk je van al die eetbare schatten, waarvan de werking zo krachtig is, en bij ons vaak niet eens bekend.... We kennen de Oost-Indische Kers, die kan je eten, ook Madelief, Viooltje en Goudsbloem. Maar de Teunisbloem, de Pinksterbloem, de Paardenbloem, Chicorei of Ereprijs? Ken je die al? Herken je ze? Durf je ze te eten? Eetbaar blad kennen de meesten wel: Daslook en Zevenblad. Maar ook het Wilgenroosje, Knopkruid, Hondsdraf, Duizendblad, Veldzuring, Witte dovenetel en Smal Weegbree kunnen heel goed in de soep, smoothie, salade of omelet. Veilig als ze in je eigen tuin staan. Weet wat je eet. Want er zijn ook giftige planten, zoals de Boterbloem.



Misschien zouden we een smalle strook eetbare bloemen kunnen aanleggen als community. Lijkt me leuk. Een kant met de bekende keukenkruiden. Een andere kant met minder bekende kruiden. En een stuk met nog wat onderbelicht aanwaai-bijkruid. Dit geeft misschien meer herkenning, vertrouwen om soorten te zien, te kennen en te proeven. Trekt naast bezoekers van het plantenasiel waarschijnlijk ook anderen die interesse hebben. Is het niet onze taak mensen te leren, wijzer te maken?

Ik merk dat ik behoefte heb om, als het weer mogelijk is, life ideeën met elkaar uit te wisselen. Er zijn vast veel interessante meningen en inzichten aanwezig op de tuin over allerlei onderwerpen. Nu ben ik vaak alleen druk in mijn eigen tuin. Jullie ook? Maar deze tijd vraagt misschien om meer. Bijvoorbeeld om elkaar en anderen te kunnen inspireren, een Moestuin Vereniging die het voortouw neemt naar nog Groener en Duurzamer. Een stukje in de nieuwsbrief is leuk. Maar wat vinden we eigenlijk echt van het Water gebruik, Kalver Mest, Bijenhôtels, Paardenbloemen, Mollen, Bijenplanten, Klaprozen, Netten, Muizen, Electriche gras trimmers, Bio zaden of niet enzovoort? Een perfecte plek om te leren en te filosoferen.

Hiermee kunnen we ook anderen in Den Dolder en de omgeving uitnodigen en inspireren. Kennis doorgeven. We zouden gratis info avonden kunnen organiseren over allerlei onderwerpen zoals bijvoorbeeld het groener maken van je stadstuin (actie tegels eruit). Of iets voor kinderen. Informatie geven over bijenplanten info rondleiding. Leer je eigen keukenkruiden te kweken. Veel meer vogelkastjes timmeren, en ophangen op het boerderijlaantje en de Dolderseweg. Ook zie ik een taak weggelegd voor de moestuin om een bak te plaatsen als bollenasiel. Hierin kunnen alle weggegooide mandjes met narcissen en hyacinten ingeleverd worden, om elders in Den Dolder geplaatst te kunnen worden. Wie timmert er mee? Straks als het weer mag en kan? Het Planten Asiel loopt erg goed. Verzamel jij ook nog steeds stekjes en wat je teveel hebt van iets? je kan het neerzetten, of in het water zetten rechts bij de uitgang. Als het sociale leven straks weer losbarst, kunnen we elkaar misschien nog meer uitdagen in het anders doen dan we gewend zijn?



Contactgegevens

Algemene informatie: info@tveo.nl **Nieuwsbrief:** nieuwsbrief@tveo.nl

Bestuur: bestuur@tveo.nl

Tuincommissie: tuincom@tveo.nl



Ger Tielen, Gerard Rosinga, Richard Versmissen Bes van Pinxteren, Caroline van der Hoeven, Monique Buiting

